

Robby trekt snel de trui over zijn hoofd.
Hij danst op één been terwijl hij zijn broek aantrekt.
Dat ziet er heel gek uit.
Mama lacht: 'Kijk eens, Jordy!
Wat doet die gekke broer van je?'
Maar Jordy kan vandaag niet lachen.
Mama loopt heen en weer met de huilende Jordy
in haar armen.
Ze kijkt weer naar Robby.
'Waar zijn je schoenen?' vraagt ze.
Robby vindt er één onder zijn bed.
Maar waar is de andere?

In het bed van mama? Nee!
Onder de tafel?
Nee!
In de zetel?
Tussen de reclamefolders?
Achter de kast?
Nee! Nee! Nee!

Robby kijkt ook onder een stapel vuile was.
Yep! Daar ligt zijn schoen!

‘Eet gauw iets,
je moet zo naar school!’

roept mama.

Robby kijkt naar de tafel. Het brood is op.

En de doos met cornflakes is ook leeg.

Hij trekt de kast open en zoekt.

Hà, een pak koekjes.

Robby proeft een stukje koek.

Mm, zalig, met chocolade!

Hij eet een koek. En nog één.

En nog één.

Tot het pak koekjes helemaal op is
en de buik van Robby vol.

Robby pakt melk uit de koelkast.

Hij schenkt een beker vol en drinkt die leeg.

‘Robby, ben je klaar?
Het is tijd!’ roept mama.

Snel pakt Robby zijn jas en zijn tas.

Robby belt aan bij het huis van Jamila.
Ze zit al in de vierde klas.
Ze neemt elke dag twee broertjes en een zusje
mee naar school.
En vandaag mag Robby ook mee.
'Voorzichtig zijn, Robby!' roept mama nog
door het open raam.
Robby knikt en zwaait nog even naar mama
en Jordy.
Hij moet hollen om Jamila bij te houden.

Even blijven ze staan bij een speelgoedwinkel.
Er staat een prent van Sint en Piet in de etalage.
En er liggen letterkoekjes op de grond.
Jamila wijst naar een poppenkop.
'Die heb ik gekregen,' zegt ze.
Robby begrijpt het niet.
Wat heb je nu aan een kop alleen?

'Het is een kapperspop,' legt Jamila uit.
'Ik kan het haar van de pop kammen en vlechten.'

